

Nr 244

Av herr Larsson, Thorsten, m. fl., om representation för familjejordbruket i arbetarskyddsstyrelsen.

Arbetarskyddsstyrelsens organisation är uppbyggd efter den principen, att den till sin huvudsakliga del har ledamöter, som representerar endera arbetsgivar- eller arbetarparten för olika näringsområden. Man utgår tydligen i första hand från att styrelsen har att handlägga frågor inom dessa parters intressesfär, som måhända ofta kan inrymma vissa partmotsättningar. Den moderna företagsynpunkten på näringsens arbetarskydd är säkerligen genomgående positiv.

I några frågor på detta område har på senare år en tredje part blivit berörd av en lagstiftning, som har och ännu mer kommer att få en ganska omfattande ekonomisk betydelse för alla dem den gäller, nämligen familjejordbrukarna, som i regeln inte kan betraktas som vare sig arbetsgivare eller arbetstagare. Vi åsyftar härmed bestämmelsen om förarskydd på traktor. Vi vill understryka, att föreskriften om att det skall vara stört-säker skyddshytt eller skyddsram på traktor är principiellt riktig och av stort värde, när det gäller att få skydd mot ifrågavarande slag av olyckor. De kostnader, som sådan skyddsåtgärd medför, bör inte heller få vara avskräckande, när det gäller att skydda människoliv.

För att hytten skall kunna fylla erforderliga krav på säkerhet måste den emellertid även svara mot uppställda krav på lämplighet som arbetsplats. Tyvärr har detta senare krav inte på tillfredsställande sätt beaktats vid detaljbestämmeisernas utformning. Detta gäller i fråga om såväl funktion som hållfasthet. Sålunda har ett antal hytter sålts av en *tidigare* godkänd typ, vilken vid *senare* företagna prov ej befunnits tåla den påfrestningsgrad som är föreskriven. Traktorhytter av en sådan typ kan alltså i realiteten utgöra ett faromoment i stället för skydd.

Frågans ekonomiska betydelse för familjejordbruket framgår klart av följande siffror:

Det totala traktorbeståndet inom familjejordbruket är ca 130 000 stycken. Därav omsättes varje år genom nyinköp ca 9 000 stycken. En stört-säker skyddsram kostar 600 à 700 kronor, ramklädsel och hyttkomplettering ytterligare 700 à 800 kronor. Det innebär alltså totalt kostnader på 6 resp. 13 milj. kronor om året. Om såsom önskvärt är alla traktorer successivt skulle utrustas med sådant skydd, skulle detta kosta ca 100 resp. 200 milj. kronor i totalinvestering.

Vid fjolårets riksdag besvarade socialministern en interpellation i här omnämnda och exemplifierade fråga. Han berörde därvid även frågan om representation i arbetarskyddsstyrelsen för ett flertal olika grupper, för vilka de ekonomiska konsekvenserna i här berörda avseende dock inte är tillnärmelsevis så stora som för familjejordbrukarna. Statsrådet höll för troligt, att en viss kontakt mellan arbetarskyddsstyrelsen och sådana grupper borde finnas, och framhöll bl. a. följande: "Huruvida dessa kontakter är tillräckliga och om formerna för parternas medverkan i skyddsarbetet behöver omprövas, är jag inte beredd att taga ställning till i detta sammanhang."

Enligt vår mening är det angeläget, att familjejordbrukarna får representation i arbetarskyddsstyrelsen.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om att representant för familjejordbruket må ingå i arbetarskyddsstyrelsen i enlighet med vad i motionen har anförts.

Stockholm den 26 januari 1960

Thorsten Larsson

John-Arvid Arvidson

Ernst W. Olsson

Sigfrid Larsson